

Varakevadeses aias esimesi õiekesi imetledes uurige ka seda, kuidas püsikud end tunnevad.

malus on kuivamise vältimiseks puistata paljastunud juurekaeltele mulda, liiva või komposti, kuni taimed saab istutada õigesse sügavusse.

Teine väga ohtlik aeg on siis, kui kohale jõuavad kevadised hiliskülmad. See periood on enamikule taimedest palju rängem kui karm pakaseline talv.

Varakevadistele sibullilledele, lumeroosidele ja veel mõnele esimesele õitsejale ning sõnajalgadele ei tee mõned külmakraadid midagi. Korralikult võivad kannatada saada aga hostade, astilbede ja veel mitme püsiku noored lehed.

Ränga öökülma ohu korral tuleb õrnamaid taimi ilmtingimata katta, seda võib teha millega tahes. Pole ju mõtet lasta hästi talvitunud ja raske lumestulamise aja kenasti üle elanud püsikutel kevade tujutsemise tõttu hukkuda.

Lühiajaliselt võib katmiseks kasutada ehitusvilla, katteloori, ajalehti, tekke jne. Rootsikuks muutunud kuuseokstest maikuu kasu pole ja ega nad sooja annagi, nende eesmärk on hoopis lume kogumine.

Üksikutele puhmikutele võib asetada tagurpidi pööratud ja ajalehtedega vooderdatud suured lilepotid, panged või vahtplastist anumad. Loomulikult tuleb kõik sellised katted päevaks eemaldada ja vajadusel uuesti ööseks taimedele peale panna.

Vihmutamine päästab

Hästi mõjub öökülmade kaitseks püsikute ja puude, ka okaspuude vihmutamine, kuni nad veest tilguvad. Püsikuid ja madalamaid põõsaid võib kasta sõelaga kastekannust, puude jaoks tuleks kasutada pihustiga voolikut.

Vihmutamine aitab tihtipeale päästa ka viljapuude õiepungad, tänu millele saab ka kõige tujukama kevade järel ikkagi saaki. Tugevate öökülmade ajal hukuvad taimed või nende osad seetõttu, et kasvama hakanud lehtede ja noorte võrsete rakumahl purustab külmudes rakud. Kui vesi külmub aga lehe pinnal, ei suuda külmakraadid taimerakkudeni tungida.

Väiksemas aias on hea võte teha müügil olevate suitsuküünaldega

suitsu. Tiheda suitsukatte alla ei suuda külmakraadid tungida. Suitsu kasutamisel aga jälgige kindlasti, et see kataks taimi ka varajastel hommikutundidel, kui külmakraadid langevad kõige madalamale.

Katmata soojeneb kiiremini

Kui aias pole taimed eelmisel aastal multšitud, siis ärge alustage sellega varakevadel – aprillis ega mai esimesel poolel. Katmata muld soojeneb päeval kiiremini ning eritab öösel soojuse õhku, aidates taimi kaitsta.

Kui taimed on multšitud eelmisel aastatel, ei tee see neile kahju: paljude katete all ärkavad taimed hoopis hiljem kui katmata pinnase puhul ning nende kahjustumise oht on väiksem.

Ka väga varane väetamine kahjustab taimi. Eriti tundlikud on selles suhtes okaspuud, igihaljad põõsad nagu iileksid ja mahooniad ning igihaljad püsikud.

Väetamine sunnib neid kiiresti kasvama, avama lehe- ja õiepungi ning kasvatama noori võrseid. Kui sellised kiirelt startinud noored taimed jäävad öökülmade kätte, võivad nad rängasti kannatada või isegi hävida. Varakevadel võib väetada vaid sibullilli.

Turgutav leotis

Kui vaatamata ponnistustele on siiski näha, et mõnel taimel ilmnevad külmakahjustused, turgutage neid kohe sibulakooreleotisega, mille mõju on praktikas järele proovitud.

Laske 10 liitris vees keema kolm suurt peotäit sibulakoori, seejärel laske keedusel jahtuda ning kurnake. Saadud lahusega pritsige kannatanud taimi järjestikku mitmel päeval, kuni nad näitavad täieliku taastumise märke.

Kui ka viimaste öökülmade oht on möödunud, võib kergendatult hingata.

Meie taimed on talvitunud koheva lume all suurepäraselt, nad on üle elanud lume sulamise aja, kõrvetava päikesepaiste ning heitliku, suurte temperatuurikõikumistega tujukava varakevade.

Kevade edenedes arenevad taimed jõudsalt, näevad normaalsed ja terved välja ning peagi vaatab meile aias vastu igatsetud õitemerid.